

ud, da vil den Bitterhed, som desværre er opstaaet paa Island, ogsaa fremdeles vedvare, og den vil være bleven forøget derved, at Islænderne ere blevene skuffede af de respective Regjeringer, ved de dem gjorte Tilbud; dette Sidste maa jo dog indrømmes. Men det forekommer mig nu derhos ogsaa, at det ligger i vort nærmere Fædrelands, i Danmarks egen Interesse, at denne Sag snart bringes tilende og bringes til en god Ende. Island ligger vel langt borte fra den europæiske Færdsel, men baade besøges det af ikke saa Fjærende paa Grund af dets nærstående Naturhold, og Islænderne finde ogsaa Bøt omkring i Europa. Deres Bitterhed, som da vil tiltage, vil let kunne finde Bøt til den europæiske offentlige Mening, og vi, der ere et lille Folk, som har lidt blodig Uret, kunne ikke være tjente med, at vi vække det Skin imod os, at vi gjøre Uret imod et endnu mindre Folk. Selv om vi ikke noget Døbt i Virkeligheden gjøre det, saa kunne vi ikke være tjente med, Skinnel deraf. Derfor troer jeg ogsaa, at det er meget vigtigt for os, at denne Sag bringes til en snarlig og god Ende. — Jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa, at man ved at lade denne Sag henstaae uafgjort dog ikke fritages for Udgifter til Island. Det Tilbud, som nu ydes af den danske Statskasse til Islands Udgifter, udgjør ikke lidt over 30,000 Rd. aarlig, og der vil ikke kunne være Tale om længere at bruge den Opsættelsespolitik, som nian nu har brugt i de sidste 20 Aar, idet man har skudt enhver Foranstaltning, hvorom der er blevet andraget fra Island, naar man ikke har anseet den for paatrængende nødvendig, hørt med den Bemærkning, at Forsatningsagen først maatte afgjøres. Hvis vi udsætte denne Sag iaar, og uforudsete Begivenheder dernæst forhindre den fra at komme til Afgjørelse i de første Aar herefter, saa ville vi ikke længer kunne afvise Islændernes Krav, forsaavidt de ere billige og retfærdige, og vi ville da komme til at give Mere ud til Island end nogle og tredive tusind Daler aarlig. Det er, altsaa tvivlsomt, om man virkelig vil spare Noget for Statskassen ved at lade Sagen staae uafgjort, men det er det, som vil blive Følgen af at vedtage Udvalgets Indstilling. Derimod vil man Intet, afgjøre

ved at vedtage mit Endringsforslag. Det er jo nemlig ikke Sagens sidste Behandling, og vi ville altsaa faae at see, i hvilken Form den høitærede Justitsminister agter at bringe Lovforslaget frem til den nævnte Behandling, og vi ville ved den kunne prøve og undersøge, om vi tør tiltræde Lovforslaget i den Form, som han da ønsker, at det skal faae. Ved Vedtagelsen af mit Forslag er altsaa Sagens Afgjørelse i denne Samling i den ene eller anden Form endnu forbeholdt, uden at der endnu er truffet nogen endelig afgjørende Vedtagelse, hvorimod Udvalgets Indstillings Vedtagelse er at betragte — saaledes staaer det idetmindste for mig — som en endelig Afgjørelse, som Lovforslagets Henlæggelse eller Forkastelse. Finder man ved 3die Behandling, at man er utilfreds med Lovforslaget baade med Hensyn til Summen og med Hensyn til det statsrettlige Indhold, som Ministeren vil give Samme, saa staaer det endnu i vor Magt at forkaste det. I ethvert Tilfælde maa vi dog paatage os Ansvar for, at vi iaar ikke komme til nogen Afgjørelse med Island; vi kunne ikke flyde det fra os. Jeg vil ønske, at man maa kunne komme overeens med Regjeringen og faae Sagen afgjort. Jeg er overbevist om, at der let kan flyde større Skade af dens Udsættelse, end der kan betales med 15,000 Rd. om Aaret, og det er jo derom, at hele Striden dreier sig.

Krieger: Den høitærede Drdsfører har synes mig, i denne Sag iført sig sit gamle Styrkebælte, og jeg skulde derfor i og for sig med største Fornøielse have overladt til ham ene at tage til Gjemme, men jeg veed, at det stemmer med hans eget Ønske, at Forhandlingerne ikke faae et Præg, der, hvad jeg af egen Erfaring har prøvet, kan gjøre et ubehageligt Indtryk, et Præg af en Evkamp mellem Drdsføreren og være sig Ministeren eller andre af Thingets Medlemmer, der have stillet Endringsforslag, og det er med Hensyn dertil, jeg skal tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Denne Sag har jo en noget eendommelig Form. Da Lovforslaget kom herind til første Behandling, var der visse en stor Grund til en principiel Betragtning af de